

(המשך מעמוד 39)

אך אני בטוחה שמבלי העיר הזו אהב בים אותו. הוא אינו נימנה על חבורת המבילים המסורתית. הוא עצמו מודה כי הוא שונא בילוי חבורתי. אך יש דברים שאי-אפשר לקחת ממנו. אי-אפשר לקחת ממנו סיפרי שירה כמו "ברזים ערופי שפתיים" או "שירים" שימושיים. אי-אפשר לקחת ממנו עב"ר מענגת ויפהפיה שהוא שולט בה בצורה בלתי-רגילה, ואי-אפשר לקחת ממנו את העובדה שבגיל 20 התגלה בספר שירי הראשון כמשורר חדש, מקורי ונועז, ואת העובדה שבדור המ"שוררים הצעירים לא קם אבידן חדש. אני מוכרחה להודות שאחי שראינו תי אותו יצאתי כשאני מחבבת אותו יותר. אולי בגלל התכונות האנושיות שגילה. הרבה שירים עברתי עד שהי ראיון הזה התפרסם. שגיתי והרשיתי לו לקרוא את הראיון לפני פירסומו. אבידן התגלה כחוד לפרטים, כשם ש"הוא חרד לפרטיותו. הבטחתי לו, ואני מקיימת, שלא אגלה את מקום מגוריו, שלא אגלה את מקום הסטודיו שלו, ושחסי-חוליה חלילה-יחוס לא אדמיס את מיספר הטלפון שלו.

אבידן, כידוע, אינו עונה ישירות לטל-פון. הוא מניח למזכירתו האלקטרונית לעשות זאת במקומו ואז, אם המטלפן או המטלפנת מעוררים את התעניינותו, הוא מחזיר צילצול.

אבידן לא אהב את החטטנות שלי ביחסיו עם נשים צעירות, אך מכיוון שזה חלק ממנו, הנושא הזה התבקש

ובמיוחד לא את המונח "לעשות שולחן". אני רואה בזה שריד של ארץ-ישראל מימי הפלמ"ח. אני אוהב לבלות עם בתי זוג המתאימה את עצמה לקצב הבילויים שלי, או לבד.

אנשים יוצאים לבלות כדי לא להיות לבד. אם הם רוצים להיות לבד, הם נשארים בבית.

יש הבדל בין להיות לבד או עם בת זוג בבית או בחוץ. נוסף לכך, להסתובב לבד בין אנשים זה דבר אחר מאשר להסתובב לבד בין ארבע קירות.

האם העובדה שאתה לא מבכה בחבורה, "לא שייך" לא נוסכת כך הרגשה של בדידות? לגמרי לא. זה מעניק לי סוג מסויים של אנרגיה קיומית לילית. אני פועל על אנרגיות השינה של אנשים אחרים. העיר פולטת יתרת מרץ יומית. המהווה גרעין לאנרגיית הלילה. בלילה חלק מהאנרגיה של העיר משתתקת. ויש יתרת אנרגיה המשתחררת בגלל מיעוט המבילים. כל אדם היוצא בלילה מצליח לספוג את האנרגיה הזאת.

מי מסוגל לקרוא, לדעתך, אנרגיות לילות?

אתם אנשים שיש להם שעות ביולוגי הפוך. אתה חייב לצאת לבלות בכל לילה?

די חייב. מתי אתה יוצא לבלות? לא לפני 11 בלילה. מתי אתה חוזר הביתה? לא לפני 2 וחצי.

לא רואה בזה נושא מעניין במיוחד. אתה מתעקש להישאר צעיר. נראה כאילו אתה נלחם ב"שנים".

על מה את מדברת? אני מדברת על זה שיש לך תיסרוקת של נער בן 16 ואתה לובש מעיל עור ומסתובב עם נערות צעירות, מקרין תדמית של

מצד אחד אין דבר נפלא מלין שבא עם אהבה. אך יחד עם זאת נעלם גורם הזרות והניכור, שהיא אלמנט חשוב בליניית הגבר

צעירות, ונדמה לי שאתה די עובד על זה.

כל הנושא הזה לא מעניין אותי. אני לא מתעקש להיות צעיר. אני מה שאני. הגיל הכרונולוגי לא מטריד אותי, לא אצל עצמי ולא אצל אחרים. אם כי נכון, שאני מעדיף בדרך-כלל אנשים צעירים.

נשים צעירות?

אף פעם לא הצהרתי שנשים מעל גיל מסויים לא מעניינות אותי. זה סתם דבר שדבק בי בגלל שניים-שלושה קיטעי רכי-לות ואומללים בהעולט הזה. מעולם לא הצהרתי על ריפפת גיל ולא על תיקרת גיל.

איך זה שאתה מוצא עניין רק בנשים צעירות? האם זה פחד מפני נשים מבוגרות יותר?

אני מוצא עניין בנשים המעניינות אר-

לא, אני לא שותה. אני לא אהב אל-כוהול. גופנית אני לא סובל אלכוהול ועשן סיגריות. המערכת שלי מצליחה להסתדר בלי זה. לכן אתה מרשה לעצמך לצאת חמש פעמים בשבוע. אלכוהול הוד עונה הרבה מאוד כסף. זה לא נכון. על בירה אחת אפשר לשבת שעה. אני בשעה יכול לשנות שלוש-ארבע יחידות של משקה קל, וזה עולה אותו כסף.

מקובל כי אנשים הידועים כ"בליינים" שותים אלכוהול. הם אומרים שהאלכוהול עושה להם את הלידה.

אני לא אוהב את הראש האלכוהולי. לא אוהב את איבוד אומדן המרחק בין אדם לאדם. את הנטייה לדבר בווליומים גבהים ואת האווירה הדמוקרטית מדי הנוצרת תחת השפעת האלכוהול.

אם כך, אתה די סובל כבר לזימים הלידיים שלך.

למזלי אני חי במדינה שלא מרבים לשנות בה במיוחד.

מהו היום המועדף עליך לביולוי?

שני הימים הטובים ביותר הם שני ר-חמישי. גם אני אוהב את הימים האלה. אך אין לי כלפיהם סנטימנטים מיוחדים. יש לי מאיסה לימי שישי ולמוצאי-שבת, שהם צפופים מדי, ושם זה לעיתים מדי כא.

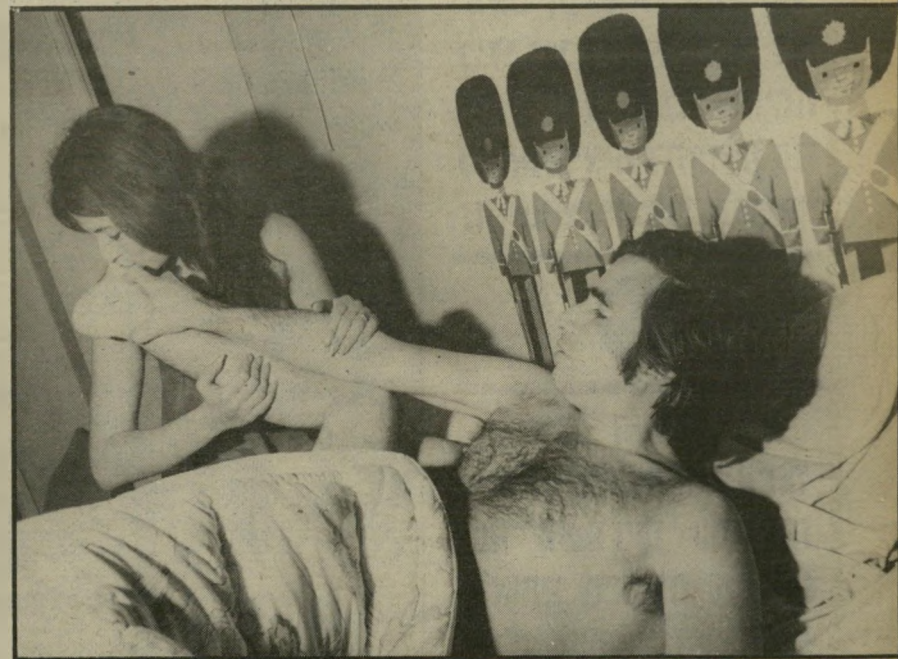
חלק מהביולוי הוא התחכיכות. אנשים מעדיפים מקומות בילוי צפופים, מזאי "סטוצים".

אני לא מחבב במיוחד את המונח "סטוץ". כשאני יוצא, אני לא יוצא כדי להתחכך באנשים. ותמיד יש לי בעיה איך למנוע התחככות של אנשים בי.

מנסים להתחכך כך?

אני חושב שכן, ואני לא מעודד את זה. אני רואה בבילוי הלילי משהו שפוי, ולא איוו הזייה. אני רואה בחיי-הלילה שפיות מרעננת.

אנשים אוהבים את הלידה כי הוא שונה מהיום, כי הוא מקנה תוויות, בחסות החושך והתאורה העמומה.

עם אשתו לשעבר דידי אבידן. לא הצהרתי שנשים מעל לגיל מסויים לא מעניינות אותי...

בשיחתנו. קשה היה להוציא ממנו וידוי יים אישיים. הוא דבר באופן כוללני, אך נדמה לי שבין השורות ניתן למצוא אותו עצמו.

כימים אלה יצא לאור סיפ"ר "לילות תל-אביב עם דידי אבידן". לשם מה היה צריך ספר כזה? האם חיי הלידה של תל-אביב מסובכים עד כדי כך?

לא היה ספר כזה לפני כן, ואני משוטט בחיי-הלילה של תל-אביב ומכיר אותם. הגיע הזמן לתעד את היחסים ביני ובין חיי-הלילה. כך צץ הרעיון ובוצע מהר.

מדוע אתה חושב שאתה יכזה להיות מקרה נבוכים של חיי הלידה התל-אביבים?

אני לא מודה נבוכים, ואני לא רואה עצמי כמדריך לחיי-הלילה. פשוט ייתרתי בספר דגמים או צורות בילוי אפשריות. מנקודת ראייתי, כפי שאני קלטי מהצ-פיותי האישיות. אני חושב שעם פירסום הספר הזה אני בסך הכל נותן דחיפה לחיי-הלילה.

בדרך-כלל מקובל, שכאשר אדם יוצא לבלות הוא יוצא בחב"ר רה או נפגש עם חברים במקום הביולוי. אני רואה אותך תכופות לבד במקומות הביולוי. האם אדם כזה הוא המבכה התל-אביבי הי-אופייני?

אני באמת לא אוהב בילוי קבוצתי.

עם חברתו לשעבר, דידי מבורך. "יש לי שעות ביולוגי הפוך. אני בנוי לקלוט יותר אנרגיה בלילה..."

אילו היתה בקרת אקלים ותאורה, לא היתה בעיה של יום ולילה.

איך אפשר לבקר את זה? עליידי כיווי ערים בגנות וכיווי פלאסטיק מסוג של כיפת פולר, המאפשרת לכסות איצטדיונים עליידי כיוויים שקר-פים בלתי-נראים. עליידי יצירת בקרה אקלימית כמו בבית אפשר לקבוע טמ-פרטורה ותאורה. אילו היו משקיעים משאבים הדבר היה נעשה, היינו מאב-דים את ההבדל הדרמטי שבין יום ל-לילה, ולא היינו רוצים לראות בדבר הזה משהו המשנה את מצב-הרוח שלנו.

מי אמר שאנחנו רוצים לשנות את ההבדלים בין היום והלילה? הרי זה מעניק לדידה את העניין והמפתחות שבו.

כן, אבל מי אמר שלא צריך שתהיה לנו שליטה על זה? התיאטרון של חיי-הלילה ההתנהגות הדרמטית מדי קצת

תי. היו לי כמה חברות צעירות, יהיו אחרות. מה שאני מחפש, זה תישלובת של צעירות עם בגרות, מקוריות ועצמאיות. אין לי עניין בגיל כשלעצמו. יש לי עניין באותם מעטים בכל קבוצת גיל, שיש להם התישלוט הזאת. אני לא מצנזר שום גיל. מה שקובע הוא לא הגיל הי-כרונולוגי, אלא הגיל הביולוגי והמנטאלי.

ואני קובע את גילו של האדם לפי מראהו ולפי התנהגותו.

כמזמחה דענייני לילה אין לדעתך משהו דרמטיבי בשעה ל-2?

יש דברים משעממים בלילה, אבל לא מרכאים. אני מוכרחה להודות שכתבת הספר קצת המאיסה עלי את חיי הלילה. הספר הוקלט במשך שבועיים, ונכתב בי-משך עשרה ימים נוספים. האמת היא שכעת אני מרגיש שקצת נמאס לי מה-לילה.

אתה שותה?

אני לא אוהב את הראש האלכוהליסטי, את אובדן המוחק בין אדם לאדם

למה אתה לא רוצה שנברך על גידלים?